

om de store udenlandske hotelkæder, at det er da rigtigt, at vi nu har tre her i landet. De er næsten alle tre helt nye, mens en fjerde er forsvundet herfra. Vi har f.eks. ikke noget Intercontinental, og vi har ikke noget Sheraton.

Jeg har været i Amman, Jordans hovedstad. Der er der 14 af de store internationale hotelkæder repræsenteret. Og derfor er det altså stadig alt for sløjt.

Der er det gode ved de internationale hotelkæder, at de genererer selv turisme, fordi de store rejsearrangører, som har aftaler med hotelkæderne, jo går uden om de byer og lande, hvor de pågældende hotelkæder ikke er repræsenteret. Og det koster os rigtig meget. Og når det kun er de sølle to-tre, vi har, når vi mangler så mange, så er det altså nok snarere et tegn på, at det ikke betaler sig godt nok, og jeg synes lige, jeg ville gøre hr. Ole Sohn opmærksom på, at vi stadig væk, selv om vi nu har fået de par nye, har meget at indhente også på det område.

Erhvervsministeren (Pia Gjellerup):

Jeg tror, at hr. Egil Møller kender mig godt nok til at vide, at jeg ikke bider på at diskutere en bestemt konkurrenceforvridning eller et eller andet antal konkurrenceforvridninger løst fra det samlede.

Jeg synes, man skal se turismen, man skal se de enkelte grupperinger af turismen, f.eks. hotellerne, f.eks. campingpladserne, f.eks. feriehusene, f.eks. de kulturelle aktiviteter og deres vilkår og måle dem med, hvem man relevant kunne sammenligne med, ved at spørge: Hvordan er det samlede billede så for dem?

Men dette at have et indsatsområde, der hedder, at man går løs på, hvad man kan finde et eller andet sted med pincet eller gravkov, der skulle være konkurrenceforvridning, tror jeg ikke er særlig hensigtsmæssigt. Kun – hvis hr. Egil Møller vil give mig et tilsvarende tilsagn – skal det så også være sådan, at de steder, hvor vi har konkurrencefordele, skal vi så også nivellere det.

Altså kort sagt, jeg synes ikke bare, at ting skal være ens for at være ens. Jeg synes, man skal se helheden: Kan vi samlet set konkurrere?

Jeg kan jo selvfølgelig ikke andet end sige tak til hr. Ole Sohn, men jeg vil nu holde mig mest til det, der er det indholdsmæssige, nemlig at sige, at i diskussionen om de grønne afgifter er jeg meget indstillet på, som jeg også i hvert fald antydede det i min besvarelse, at vi finder en fælles vurdering turismeerhvervet og regeringen

imellem, så vi ikke står med en afstand på adskillige snese millioner. Det er der ingen grund til. Den burde vi kunne finde, og det er jeg sådan set overbevist om vil løse nogle af de problemer, i hvert fald mentalt, vi har talt om i dag.

Så vil jeg gerne kvittere både til hr. Arne Melchior og til hr. Ole Sohn for tilsagnene om, at når vi diskuterer dette emne, så vel som når vi diskuterer andre emner, så vil vi gerne alle sammen være med til at drøfte det, og så vil vi også gerne være med til at finansiere de ændringer, der måtte være tale om i forlængelse af drøftelserne.

Men jeg vil blot sige til hr. Arne Melchior, at finansieringer i stil med, at det på et tidspunkt giver en hel masse indtægter, som vi i øvrigt ikke ved noget om, ikke er det, der hedder holdbar finansiering i denne regerings opfattelse, og det har vi diskuteret ganske mange gange. Det er de der dynamiske effekter osv. Det er dem, man altid regner med, når man ikke kan få regnestykket til at gå op, og det er næsten lige så sikkert som amen i kirken, at de penge, som man ikke kan finde, og man så vælger at kalde dynamiske effekter, er dem, der næsten aldrig kommer.

Det er derfor, vi i denne regering har været ekstremt nøjeregnende, når vi lavede tingene om og bedre, med, at de kom til at hænge økonomisk sammen, og derfor er Danmark på vej til at være et land, der kan sole sig i at gøre tingene godt.

Men gør vi det godt nok? Nej, det gør vi jo ikke på nogen områder. Hvis vi her i Folketinget skulle have nogle medlemmer, der mente, at der var noget, der var godt nok, så skulle de skynde sig at holde op med at være politikere. Vi er her for til stadighed at gøre ting bedre. Vi har uendelige ambitioner, så store, at vi slet ikke kan nå at honorere dem. Jeg synes så bare, at vi skal være enige om, at vi prøver at drøfte, og vi prøver i fællesskab også at prioritere. Det er det, vi jo en gang imellem gør her om efteråret, når vi laver finanslov.

Jeg vil gerne notere igen, at en drøftelse med Arbejdsmarkedets Feriefond jo er fuldstændig meningsløs, hvis det ikke er med arbejdsmarkedets parter, eftersom Arbejdsmarkedets Feriefond er arbejdsmarkedets parter, og der er det helt indlysende, at de ting, vi skal prøve at se, om vi kan få til at gå op i en højere enhed, en bedre koordinering, selvfølgelig skal være noget, begge parter kan være optaget af.